

DOKUMENTY UNIJNE

Dok. 1.

Konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli (8–9 marca 2007 r.)

Europa – razem osiągniemy sukces

Europa przeżywa obecnie okres ożywienia gospodarczego, a reformy zaczynają przекładać się na wzrost gospodarczy i miejsca pracy. Należy wykorzystać sprzyjającą sytuację do zwiększenia tempa modernizacji Europy i jej gospodarki, co pomoże UE osiągać większy dobrobyt i większą spójność społeczną oraz tworzyć więcej miejsc pracy. W zglobalizowanym świecie Unia stanowczo pragnie kształtować zarówno swą politykę wewnętrzną, jak i zewnętrzną, zgodnie ze swoimi wartościami i na korzyść obywateli Europy.

W związku z poczynionymi dotychczas znacznymi postępami w realizacji celów odnowionej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz z myślą o stawieniu czoła najpilniejszym wyzwaniom, Rada Europejska wzywa państwa członkowskie i instytucje UE do podejmowania działań mających na celu:

- wzmocnienie rynku wewnętrznego i konkurencyjności, stworzenie lepszych warunków ramowych dla innowacyjności i zwiększenie inwestycji w badania i rozwój, wzrost zatrudnienia na wysokiej jakości miejscach pracy oraz poprawę spójności społecznej,
- przyspieszenie działania w dziedzinie lepszych uregulowań prawnych, aby stworzyć bardziej dynamiczne otoczenie biznesu,
- opracowanie zrównoważonej i zintegrowanej europejskiej polityki klimatycznej i energetycznej.

Strategia lizbońska na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia

1. Odnowiona strategia lizbońska na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia zaczyna przynosić rezultaty. Przyczynia się do ogólnej poprawy koniunktury gospodarczej, co obrazują obecne prognozy gospodarcze: spodziewana stopa wzrostu ma wynieść w 2007 roku 2,7%, a na rynku pracy spodziewane są korzystne zmiany, w tym utworzenie w latach 2007–2008 siedmiu milionów nowych miejsc pracy, co prowadzić będzie do potencjalnego wzrostu wskaźnika zatrudnienia z nieco poniżej 64% w 2005 roku do prawie 66% do 2008 roku i do zmniejszenia wskaźnika bezrobocia. Korzystny rozwój sytuacji w gospodarce, na rynku pracy i w sektorze społecznym wzajemnie się uzupełniają.

2. W obiecujący sposób rozpoczęła się realizacja krajowych programów reform państw członkowskich i wspólnotowego programu lizbońskiego przedstawionego na jesieni 2005 roku. Jak podkreślono w dorocznym sprawozdaniu Komisji z postępów prac z 2007 roku, państwa członkowskie dokładają dużych starań, aby czynić postępy

w realizacji reform, choć ich rezultaty są różne w poszczególnych państwach członkowskich i w poszczególnych obszarach polityki. Polityka spójności również przyczynia się do osiągnięcia celów określonych w strategii lizbońskiej.

3. Państwa członkowskie są zdecydowane w pełni wykorzystać poprawę ogólnej sytuacji gospodarczej do zwiększenia rozmachu reform i tym samym nadal poprawiać globalną pozycję Europy pod względem konkurencyjności. Aby ożywić te wysiłki, Rada Europejska popiera zalecenia dla państw członkowskich i państw członkowskich należących do strefy euro, które powinny zapewnić skuteczną koordynację polityki; zalecenia te są dostosowane do sytuacji poszczególnych państw i dotyczą polityki gospodarczej i zatrudnienia. Aby umożliwić przygotowanie następnego trzyletniego cyklu realizacji odnowionej strategii lizbońskiej, Rada Europejska zwraca się do Komisji o przedstawienie na jesieni 2007 roku sprawozdania okresowego z myślą o wniosku w sprawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu i zatrudnienia (2008–2011). Ponadto Rada Europejska zachęca państwa członkowskie do terminowego przedstawienia sprawozdań krajowych dotyczących realizacji krajowych programów reform.

4. Rada Europejska podkreśla znaczenie wymiany dobrych wzorców w kontekście nadzoru wielostronnego i wzywa do zwiększonej współpracy koordynatorów ds. strategii lizbońskiej. Potwierdza znaczenie większego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego, partnerów społecznych, regionów i władz lokalnych, co jest kluczowe dla osiągnięcia celów strategii. W tym kontekście konieczne są dalsze starania zmierzające do poprawy komunikacji. Rada Europejska podkreśla znaczenie konkluzji trójstronnego szczytu społecznego – który odbył się 8 marca 2007 r. – dotyczącej kluczowej roli partnerów społecznych oraz konieczności ich stałego i aktywnego udziału w dążeniu do celów strategii lizbońskiej.

Polityka finansowa i gospodarcza zorientowana na wzrost gospodarczy i stabilność

5. Właściwe, zrównoważone polityki fiskalne zmierzające w szczególności do osiągnięcia średniookresowych celów budżetowych państw członkowskich oraz dalsze reformy strukturalne są konieczne do zapewnienia długofalowego powodzenia europejskiej unii gospodarczej i walutowej oraz gospodarce europejskiej jako całości.

6. Państwa członkowskie będą kontynuować starania zmierzające do realizacji reform strukturalnych i do dalszej konsolidacji budżetów państw zgodnie z zaleceniami zmienionego paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Długoterminowa stabilność finansów publicznych powinna zostać zapewniona dzięki dalszej reformie systemów emerytalno-rentowych i opieki zdrowotnej, obniżaniu długu publicznego i podnoszeniu zarówno wskaźników zatrudnienia, jak i wydajności pracy. Należy poprawić jakość finansów publicznych przez zwiększenie efektywności i skuteczności wydatków oraz restrukturyzację wydatków publicznych na rzecz środków propagujących wydajność i innowacyjność oraz przez wzmocnienie kapitału ludzkiego z myślą o zwiększeniu długoterminowego potencjału wzrostu gospodarki.

Wzmocnienie rynku wewnętrznego i zwiększenie konkurencyjności Europy

7. Dobrze funkcjonujący rynek wewnętrzny jest centralnym elementem strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Uwzględniając wyzwania

i możliwości wynikające z globalizacji, Rada Europejska podkreśla znaczenie dalszej poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego, tak by dostosowywać się do nowej rzeczywistości w gospodarce. Rada Europejska przypomina znaczenie dalszego wzmacniania zaufania konsumentów i przedsiębiorstw do rynku wewnętrznego. Rada Europejska odnotowuje wizję jednolitego rynku przedstawioną przez Komisję w jej sprawozdaniu okresowym i wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia w drugiej połowie 2007 roku ambitnego i obszernego przeglądu jednolitego rynku. Zwraca się do Rady o jego niezwłoczną analizę. Szczególną uwagę należy zwrócić na stymulowanie potencjału MSP, w tym także w sektorach kultury i branż twórczych, ze względu rolę, jaką odgrywają we wspieraniu wzrostu, tworzenia miejsc pracy i innowacyjności.

8. Wzmocnienie czterech swobód rynku wewnętrznego wpłynie korzystnie na konkurencyjność Unii Europejskiej na rynku światowym. Rada Europejska podkreśla znaczenie inicjatywy Komisji mającej na celu nadanie nowego impulsu wewnętrznemu rynkowi towarów poprzez zwiększenie wzajemnego uznawania i poprawę jego funkcjonowania w obszarze zharmonizowanym, przy jednoczesnym zagwarantowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa i ochrony konsumentów. Zwraca się do Rady o szybkie podjęcie decyzji w sprawie proponowanych środków. Przyjęta ostatnio dyrektywa usługowa jest kluczem do uwolnienia pełnego potencjału europejskiego sektora usług. Całkowitej, spójnej i terminowej oraz przeprowadzonej w konsekwentny sposób transpozycji przepisów tej dyrektywy należy nadać wysoki priorytet. Rada Europejska podkreśla, że ważnymi krokami w osiągnięciu tego celu będą w pełni funkcjonujący i wzajemnie połączony rynek wewnętrzny gazu i energii elektrycznej oraz dalsza integracja europejskich rynków finansowych, która ma się dokonać w szczególności przez usunięcie przeszkód w tworzeniu jednolitego obszaru płatniczego, a także dalsza liberalizacja rynków pocztowych, przy jednoczesnym zapewnieniu finansowania efektywnych usług powszechnych. Należy dołożyć wszelkich starań na rzecz pomyślnego ukończenia legislacyjnego procesu redukcji opłat roamingowych do końca pierwszej połowy 2007 roku.

9. Wprowadzenie jasnych i spójnych przepisów UE to warunek wstępny dobrego funkcjonowania rynku wewnętrznego, podobnie jak terminowa, poprawna i dokonana przy zachowaniu najwyższych standardów transpozycja prawodawstwa wspólnotowego oraz skuteczne stosowanie i egzekwowanie wspólnych przepisów. Państwa członkowskie poczyniły znaczne postępy w osiągnięciu docelowego poziomu deficytu transpozycji wynoszącego 1,5%; Rada Europejska wzywa je do dalszych wysiłków na rzecz stopniowego redukcji tego deficytu, tak by najpóźniej do 2009 roku osiągnął on poziom 1%, i podkreśla jednocześnie znaczenie uzgodnienia właściwych terminów transpozycji.

10. Rada Europejska uważa, że utrzymanie i wzmocnienie systemu handlu wielostronnego opartego na WTO ma ogromne znaczenie dla perspektyw wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w gospodarce europejskiej, jak również dla rozwoju. Podkreśla potrzebę ambitnego, zrównoważonego i kompleksowego porozumienia w sprawie programu rozwoju z Ad-Dauh i wzywa kluczowych partnerów, by w takim samym duchu pozytywnego zaangażowania działali na rzecz pomyślnego zakończenia negocjacji. Jednocześnie, opierając się na platformie WTO, należy przyspieszyć zawieranie dwustronnych i regionalnych porozumień o wolnym handlu z odpowiednimi partnerami.

11. W związku ze szczytem UE–USA zaplanowanym na kwiecień 2007 r. Rada Europejska podkreśla znaczenie transatlantyckich stosunków handlowych, które należy wzmocnić nowym transatlantyckim partnerstwem gospodarczym, zwiększając zaangażowanie w inicjatywę gospodarczą zapoczątkowaną podczas szczytu w 2005 r. Partnerstwo to skoncentruje się na zwiększaniu zbieżności przepisów w różnych dziedzinach, koordynacji wysiłków zmierzających do ochrony praw własności intelektualnej oraz pogłębieniu współpracy w dziedzinie energii i ochrony środowiska naturalnego, tak by zwiększyć międzynarodową konkurencyjność UE i Stanów Zjednoczonych.

12. Ponadto Rada Europejska podkreśla znaczenie polepszenia rzeczywistego dostępu europejskich przedsiębiorstw do rynków, w szczególności do szybko rozwijających się rynków wschodzących. Należy przyspieszyć działania związane z ochroną praw własności intelektualnej i zwalczaniem podrabiania i pirackiej produkcji na poziomie międzynarodowym. Wzywa się Komisję do podjęcia właściwych inicjatyw zmierzających do szybszego opracowywania i rozpowszechniania norm europejskich, aby zaspokoić potrzeby szybko rozwijających się innowacyjnych rynków opartych na wiedzy. Komisja wraz z państwami członkowskimi proszona jest także o zbadanie możliwości wzmocnienia wielostronnej dyscypliny związanej z pomocą państwa oraz jej dalszego rozwoju w kontekście konkurencyjności zewnętrznej.

Wzmacnianie innowacyjności, intensyfikacja badań i usprawnianie kształcenia

13. Państwa członkowskie są zdecydowane poprawiać warunki ramowe innowacji, takie jak rynki konkurencyjne, i mobilizować dodatkowe zasoby przeznaczane na badania, rozwój i działania na rzecz innowacyjności. Rada Europejska ponownie przypomina o znaczeniu przeznaczania do 2010 r. 3% PKB na badania i rozwój. Podkreśla potrzebę optymalizowania synergii między programami wspólnotowymi, lepszego przekładania wyników badań na innowacyjne produkty i usługi oraz zapewniania właściwego dzielenia się wiedzą przez wszystkich partnerów. Wzywa również Komisję do przedstawienia zaleceń w sprawie wytycznych dotyczących współpracy i transferu technologii między państwowym sektorem badań a sektorem przemysłu oraz, jako działanie priorytetowe, do przedstawienia strategii dotyczących praw własności intelektualnej i ochrony patentowej.

14. Rada Europejska apeluje do Komisji i państw członkowskich o czynienie postępów w realizacji strategii dotyczącej polityki innowacyjności. Inwestycje w technologie przyszłości są podstawowym działaniem, które ma zapewnić Europie konkurencyjność na wiodących rynkach. W tym kontekście wzywa się Komisję do przedstawienia wniosków związanych ze wspólnymi inicjatywami technologicznymi w wybranych sektorach o strategicznym znaczeniu. Wzywa się ją również do przedstawienia wniosków dotyczących inicjatyw na mocy art. 169, tak by zapewnić uczestnictwo Wspólnoty w programach BRT (badania i rozwój technologiczny) podjętych przez kilka państw członkowskich, w obu przypadkach z zamiarem rozpoczęcia realizacji najbardziej zaawansowanych z nich w 2007 roku. Rada Europejska podkreśla także ogromne znaczenie doskonałych zasobów ludzkich oraz promowania „przepływu mózgów”. Podkreśla ważną rolę, jaką ma w tej dziedzinie do odegrania nowo utworzona Europejska Rada ds. Badań Naukowych.

15. Kształcenie i szkolenie warunkują dobre funkcjonowanie trójkąta wiedzy (kształcenie – badania – innowacje) i odgrywają kluczową rolę w zwiększaniu zatrudnienia i liczby miejsc pracy. W ciągu ostatnich 12 miesięcy poczyniono postępy w realizacji programu prac „Edukacja i szkolenie 2010”. Państwa członkowskie są zdecydowane realizować reformy i w pełni wdrożyć program prac, w szczególności przez modernizację szkolnictwa wyższego, zapewnienie wysokiej jakości i atrakcyjności kształcenia i szkolenia zawodowego oraz realizację krajowych strategii w dziedzinie uczenia się przez całe życie.

16. Rada Europejska wzywa Radę i Parlament Europejski do zakończenia w pierwszym półroczu 2007 roku szczegółowej analizy wniosku Komisji w sprawie Europejskiego Instytutu Technologicznego, tak by decyzję można było podjąć przed końcem roku.

17. Technologie środowiskowe i innowacje ekologiczne przyczyniają się do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, w tym także do przeciwdziałania zmianom klimatu. Państwa członkowskie są zdecydowane promować innowacje ekologiczne, przyjmując ambitne podejście, korzystając w pełni z możliwości wiodących rynków w obszarach takich jak trwałe i bezpieczne technologie o niskiej emisji dwutlenku węgla, energia ze źródeł odnawialnych oraz racjonalne wykorzystanie energii i zasobów. Rada Europejska wzywa Komisję do przedstawienia na początku 2008 roku wniosków dotyczących realizacji zintegrowanej strategii promowania innowacji ekologicznych.

Zwiększanie zatrudnienia, modernizacja i wzmacnianie europejskiego modelu społecznego

18. Z uwagi na korzystne zmiany sytuacji na rynkach pracy państw członkowskich Rada Europejska podkreśla znaczenie „dobrej pracy” i zasad leżących u jej podstaw, tj. praw pracowniczych i udziału pracowników, równych szans, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz organizacji pracy w sposób sprzyjający życiu rodzinnemu. Rada Europejska oczekuje dyskusji na temat komunikatu Komisji na temat łączenia elastycznego rynku pracy z bezpieczeństwem zatrudnienia, który powinien być kluczowy dla przygotowania różnych wzorców łączenia elastycznego rynku pracy z bezpieczeństwem zatrudnienia, tak by wypracować właściwą kombinację polityk dostosowaną do potrzeb rynku pracy, w tym zwiększenie udziału pracowników na rynku pracy. Aby poprawić dostęp do rynku pracy, upowszechnić dłuższą aktywność zawodową oraz mobilność zawodową w całym okresie życia, konieczne jest także podejście w większym stopniu uwzględniające cykl życia człowieka.

19. Rada Europejska potwierdza potrzebę wzmocnienia spójności gospodarczej i społecznej w całej Unii oraz podkreśla kluczową rolę partnerów społecznych. Rada Europejska podkreśla znaczenie wymiaru społecznego UE. W tym kontekście przypomina postanowienia Traktatu dotyczące zagadnień społecznych, w szczególności przywiązanie do promowania zatrudnienia, poprawy warunków życia i pracy, tak aby umożliwić ich wyrównanie z jednoczesnym zachowaniem postępu. Podkreśla, że aby zapewnić trwałe poparcie obywateli Unii dla integracji europejskiej, wspólne cele społeczne państw członkowskich powinny być w większym stopniu uwzględnione

w agendzie lizbońskiej. W tym kontekście Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wspólne sprawozdanie na temat zatrudnienia i wspólne sprawozdanie w sprawie ochrony socjalnej i integracji społecznej. By wzmocnić spójność społeczną, Rada Europejska podkreśla potrzebę zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego, w szczególności ubóstwa dzieci, oraz zapewnienia wszystkim dzieciom takich samych możliwości. Większą uwagę należy zwrócić na aktywną integrację, tj. zapewnianie wszystkim odpowiedniego poziomu minimalnych zasobów w połączeniu z uczynieniem pracy opłacalną. Sprawozdanie Komisji zawierające ocenę realiów społecznych powinno zapewnić dalszy materiał do dyskusji nad kwestiami społecznymi.

20. Zmiany demograficzne stawiają państwa członkowskie przed wieloma skomplikowanymi i wzajemnie powiązаныmi wyzwaniem. Przygotowanie paktu na rzecz rodzin posłuży państwom członkowskim jako platforma wymiany poglądów i wiedzy o politykach przyjaznych rodzinie oraz o dobrych wzorcach. Państwa członkowskie będą dalej rozwijać polityki promujące równe szanse kobiet i mężczyzn oraz aktywne uczestnictwo ludzi młodych – w tym w czasie ich przechodzenia z okresu szkolnego do życia zawodowego – osób starszych i osób o niskich kwalifikacjach zawodowych w działalności gospodarczej i rynku pracy, co ma na celu wykorzystanie w pełni ich potencjału, tak by przyczynić się do gospodarczego i społecznego rozwoju naszych społeczeństw.

Lepsze uregulowania prawne

21. Lepsze uregulowania prawne to nadal istotny instrument przyczyniający się do powodzenia polityki wzmocnienia konkurencyjności i wspierania zrównoważonego wzrostu i zatrudnienia. Rada Europejska podkreśla, że w 2006 roku odnotowano postępy w ulepszaniu otoczenia prawnego, i z zadowoleniem przyjmuje przedstawiony przez Komisję program działań na rzecz zmniejszania obciążeń administracyjnych w UE. Podkreśla, że konieczne są dalsze starania zmierzające do konsolidacji i wykorzystania dotychczasowych osiągnięć.

22. Rada Europejska wzywa Komisję do regularnego uaktualniania **programu upraszczania prawa**. Rada Europejska podkreśla, jak ważne jest osiąganie konkretnych rezultatów w tej dziedzinie bez narażania na szwank politycznych celów uregulowań prawnych oraz z poszanowaniem dorobku prawnego Wspólnoty, i wzywa Radę do zwracania szczególnej uwagi na wnioski dotyczące upraszczania, które uzna za priorytetowe.

23. Zdecydowane postępy osiągnięto w dziedzinie **lepszego prawodawstwa**. Ewaluacja systemu oceny skutków regulacji przygotowanego przez Komisję pomoże określić elementy wymagające dalszego usprawnienia, w tym przez uwzględnianie w większym stopniu aspektów mających znaczenie dla konkurencyjności zewnętrznej stanowiących część filaru skutków gospodarczych. Rada Europejska jest zdania, że ustanowienie przez Komisję Rady ds. Oceny Skutków Regulacji jest ważnym krokiem ku dalszej poprawie jakości systemu oceny skutków regulacji. Rada Europejska podkreśla, że Rada i Parlament Europejski powinny w szerszym zakresie korzystać z oceny skutków regulacji. Na wiosnę 2008 roku Rada Europejska na podstawie przeglądu Komisji rozważy, czy konieczne są dalsze działania, biorąc pod uwagę różne opcje, w tym powołanie gru-

py niezależnych ekspertów, którzy mają doradzać instytucjom podczas ich prac na rzecz lepszych uregulowań prawnych.

24. Rada Europejska podkreśla, że **zmniejszanie obciążeń administracyjnych** jest istotnym środkiem poprawy koniunktury gospodarczej w Europie, w szczególności przez jego wpływ na MŚP. Konieczny jest intensywny wspólny wysiłek mający na celu znaczne zmniejszenie obciążeń administracyjnych w UE. Rada Europejska zgadza się więc, że obciążenia administracyjne wynikające z prawodawstwa UE powinny zostać zmniejszone do 2012 roku o 25%. Biorąc pod uwagę różne sytuacje wyjściowe i tradycje, Rada Europejska wzywa państwa członkowskie do ustanowienia do 2008 roku własnych równie ambitnych celów krajowych w ich obszarach kompetencji.

25. W związku z tym Rada Europejska wzywa Komisję do rozpoczęcia z pomocą państw członkowskich realizacji programu działań na rzecz zmniejszania obciążeń administracyjnych; zgadza się, że obliczanie kosztów administracyjnych związanych z prawodawstwem wspólnotowym powinno rozpocząć się od obszarów priorytetowych zaproponowanych przez Komisję, oraz wzywa Radę i Parlament Europejski, by po przygotowaniu przez Komisję właściwych wniosków nadały szczególne priorytetowe znaczenie środkom związanym z działaniami natychmiastowymi przedstawionymi w programie działań, tak by wnioski te przyjąć jak najszybciej w 2007 roku. Popiera wyrażony przez Komisję zamiar utworzenia w charakterze projektu pilotażowego niezależnego komitetu ekspertów wspierającego Komisję i państwa członkowskie w realizacji planu działań na rzecz zmniejszania obciążeń administracyjnych.

26. Rada Europejska wzywa Radę do corocznego przeglądu postępów w zakresie wszystkich aspektów lepszych uregulowań prawnych.

Zintegrowana polityka klimatyczna i energetyczna

27. Wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu należy stawić czoła jak najszybciej i w sposób skuteczny. Nowe badania w tej dziedzinie przyczyniły się do wzrostu świadomości i wiedzy o długofalowych konsekwencjach tych zmian, w tym konsekwencjach dla światowego rozwoju gospodarczego, oraz podkreśliły potrzebę niezwłocznego podjęcia zdecydowanych działań. Rada Europejska kładzie nacisk na ogromne znaczenie, jakie ma osiągnięcie strategicznego celu ograniczenia globalnego wzrostu średnich temperatur do nie więcej niż 2°C powyżej poziomu w epoce przedprzemysłowej.

28. Ponieważ produkcja i wykorzystanie energii są głównymi źródłami emisji gazów cieplarnianych, do zrealizowania tego celu potrzebne jest zintegrowane podejście do polityki klimatycznej i energetycznej. Integracyjny charakter podejścia trzeba osiągnąć w sposób zapewniający wzajemne wsparcie. Biorąc to pod uwagę, europejska polityka energetyczna, z pełnym poszanowaniem prawa państw członkowskich do wyboru własnej struktury wykorzystania paliw w energetyce oraz do ich suwerenności w zakresie pierwotnych źródeł energii i w duchu solidarności między państwami członkowskimi, będzie dążyła do realizacji następujących trzech celów:

- zwiększenia bezpieczeństwa dostaw;
- zapewnienia konkurencyjności gospodarek europejskich i dostępności energii po przystępnej cenie;
- promowania równowagi ekologicznej i przeciwdziałania zmianom klimatu.

Ochrona klimatu

29. Rada Europejska podkreśla wiodącą rolę UE w dziedzinie międzynarodowych działań na rzecz ochrony klimatu. Zwraca szczególną uwagę na fakt, że czynnikiem decydującym dla przeprowadzenia na wymaganą skalę skutecznych, sprawnych i sprawiedliwych działań w odpowiedzi na wyzwania, jakie stwarzają zmiany klimatu, będzie wspólne działanie na szczeblu międzynarodowym. W tym celu, podczas rozpoczynającej się pod koniec 2007 r. międzynarodowej konferencji ONZ w sprawie zmian klimatu należy otworzyć negocjacje – które powinny zakończyć się do 2009 r. – dotyczące globalnego i kompleksowego porozumienia w sprawie okresu po roku 2012, które powinno opierać się na strukturach protokołu z Kioto i poszerzać je, a także zapewnić sprawiedliwe i elastyczne ramy umożliwiające uczestnictwo jak największej liczby stron. Dlatego też Rada Europejska zatwierdza elementy, które Rada (ds. Środowiska Naturalnego) obradująca 20 lutego 2007 r. określiła jako podstawowe elementy skutecznych i właściwych ram w okresie po roku 2012, czyli m.in. określenie wspólnej wizji z myślą o osiągnięciu ostatecznego celu określonego w konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu, wzmocnienie i powiększenie światowego rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, opracowanie, wdrażanie i transfer niezbędnej technologii w celu zmniejszenia emisji, odpowiednie środki przystosowawcze mające na celu zaradzenie skutkom zmian klimatu, działania w zakresie wylesiania i emisji produkowanych przez międzynarodowe lotnictwo i transport morski. Powinno się zachęcać wszystkie kraje do podejmowania wysiłków w tych ramach zgodnie ze zróżnicowanymi zobowiązaniami i odnośnymi możliwościami.

30. Rada Europejska potwierdza, że zobowiązania do obniżenia bezwzględnych wartości emisji są podstawą światowego rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla. Kraje rozwinięte powinny nadal przodować w tym względzie, zobowiązując się do wspólnego zmniejszenia swych emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o ok. 30% w stosunku do 1990 r. Powinny to zrobić także z myślą o wspólnym obniżeniu swych emisji do 2050 r. o 60 – 80% w stosunku do 1990 r.

31. W związku z tym Rada Europejska zatwierdza cel UE polegający na zmniejszeniu do 2020 r. emisji gazów cieplarnianych o 30% w stosunku do roku 1990, co stanowić będzie wkład UE w globalne i kompleksowe porozumienie dotyczące okresu po roku 2012, pod warunkiem że inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnego obniżenia emisji, a bardziej zaawansowane gospodarczo kraje rozwijające się wniosą odpowiedni wkład na miarę swych zobowiązań i odnośnych możliwości. Zwraca się do tych krajów o przedstawienie propozycji dotyczących ich wkładów w porozumienie dotyczące okresu po 2012 r.

32. Rada Europejska podkreśla, że UE zaangażowana jest w przekształcanie Europy w gospodarkę o bardzo zrjonalizowanym wykorzystaniu energii i niskim poziomie emisji gazów cieplarnianych, i postanawia, że do czasu zawarcia globalnego i kompleksowego porozumienia w sprawie okresu po 2012 r. oraz bez uszczerbku dla swego stanowiska w negocjacjach na szczeblu międzynarodowym UE podejmuje stanowcze, niezależne zobowiązanie do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o co najmniej 20% w porównaniu do 1990 r.

33. Rada Europejska postanawia, że w zakresie wkładów państw członkowskich potrzebne jest podejście zróżnicowane, sprawiedliwe i przejrzyste, uwzględniające

okoliczności krajowe oraz odpowiednie lata bazowe pierwszego okresu zobowiązań określonego w protokole z Kioto. Uznaje, że realizacja tych celów będzie oparta na politykach wspólnotowych i na uzgodnionym wewnętrznym podziale obciążeń, i zwraca się do Komisji o niezwłoczne rozpoczęcie, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, analizy technicznej kryteriów obejmujących parametry społeczno-gospodarcze oraz inne stosowne i porównywalne parametry, co będzie stanowiło podstawę do dalszej dogłębnej dyskusji. Zważywszy na ogromne znaczenie europejskich energochłonnych gałęzi przemysłu, Rada Europejska podkreśla, że konieczne są opłacalne środki poprawiające zarówno ich konkurencyjność, jak i wpływ na środowisko.

34. Rada Europejska zauważa wzrost emisji gazów cieplarnianych wytwarzanych przez państwa rozwijające się oraz potrzebę zaradzenia przez nie temu wzrostowi przez ograniczenie natężenia emisji związanych z rozwojem gospodarczym tych państw, zgodnie z podstawową zasadą wspólnych, lecz zróżnicowanych zobowiązań i odnośnych możliwości. Rada Europejska wyraża gotowość do kontynuacji i zwiększania udzielanego krajom rozwijającym się wsparcia w zmniejszaniu ich wrażliwości i w dostosowywaniu się do zmian klimatu.

35. Ze względu na centralną rolę, jaką odgrywa handel uprawnieniami do emisji w długofalowej strategii UE na rzecz zmniejszania emisji gazów cieplarnianych, Rada Europejska zwraca się do Komisji o odpowiednio wczesne dokonanie przeglądu systemu UE handlu uprawnieniami do emisji z myślą o zwiększeniu przejrzystości i wzmocnieniu systemu, a także poszerzeniu zakresu jego zastosowania oraz o rozważenie, jako części przeglądu systemu UE handlu uprawnieniami do emisji, możliwego rozszerzenia jego zakresu o kwestie związane z wykorzystaniem terenów i jego zmianami, z leśnictwem i transportem powierzchniowym. Rada Europejska podkreśla konieczność skutecznej, bezpiecznej i zrównoważonej europejskiej polityki transportowej. W tym kontekście istotne jest prowadzenie działań mających na celu poprawę wpływu europejskiego systemu transportowego na środowisko naturalne. Rada Europejska odnotowuje bieżące prace Komisji Europejskiej odnoszące się do oceny kosztów zewnętrznych transportu i ich internalizacji.

Polityka energetyczna

36. Globalne ocieplenie oraz potrzeba zapewnienia bezpieczeństwa dostaw i poprawienia konkurencyjności przedsiębiorstw sprawiają, że tym ważniejsze i bardziej naglące staje się dla UE wdrożenie zintegrowanej polityki energetycznej, która skoreluje działania na poziomie Europy z tymi podejmowanymi przez państwa członkowskie. Rada Europejska przyjmuje – stanowiący ważny krok w realizacji europejskiej polityki energetycznej i nadający impuls dalszym działaniom – szeroko zakrojony plan działań na lata 2007–2009 (załącznik I), oparty na komunikacie Komisji „Europejska polityka energetyczna”. Rada Europejska przyjmuje do wiadomości, że dokonywany przez państwa członkowskie wybór struktury wykorzystania paliw w energetyce może mieć wpływ na sytuację energetyczną w innych państwach członkowskich oraz na zdolność do osiągnięcia przez Unię trzech celów europejskiej polityki energetycznej.

37. Plan działań określa sposób, w jaki można osiągnąć istotne postępy w skutecznym funkcjonowaniu i urzeczywistnieniu unijnego wewnętrznego rynku gazu i energii

elektrycznej oraz sprawić, by rynek ten był lepiej wzajemnie połączony i zintegrowany. Przewiduje on wyznaczenie unijnych koordynatorów dla czterech priorytetowych projektów o znaczeniu europejskim. Zajmuje się również kluczową kwestią bezpieczeństwa dostaw energii i reagowania na ewentualne kryzysy. Jeśli chodzi o bezpieczeństwo dostaw, Rada Europejska podkreśla znaczenie pełnego wykorzystania dostępnych instrumentów w celu poprawy dwustronnej współpracy UE ze wszystkimi dostawcami oraz zapewnienia stabilnych przepływów energii do Unii. Określa konkretne kierunki skutecznej europejskiej polityki energetycznej na poziomie międzynarodowym, pozwalając Europie mówić wspólnym głosem. Ustanawia bardzo ambitne, określone ilościowo cele dotyczące racjonalnego wykorzystania energii, źródeł odnawialnych i stosowania biopaliw oraz wzywa do przygotowania europejskiego strategicznego planu technologii w dziedzinie energetyki, obejmującego bezpieczne dla środowiska wychwytywanie dwutlenku węgla i jego sekwestrację, który to plan ma zostać przeanalizowany na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej w 2008 roku.

38. Rada Europejska wzywa wszystkie zainteresowane strony do szybkich i zdecydowanych działań mających na celu realizację wszystkich elementów zawartych w planie działań, z zachowaniem przewidzianych w nim przepisów i warunków. W szczególności wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia wniosków, o których mowa w planie działań.

Dalsze działania

39. Plan działań dotyczący energii będzie poddawany regularnym przeglądom w świetle zintegrowanego podejścia do polityki klimatycznej i energetycznej oraz w kontekście corocznych analiz Rady Europejskiej, koncentrujących się na postępach i wynikach realizacji polityki energetycznej i klimatycznej UE. Wzywa się Komisję do przedstawienia na początku 2009 roku uaktualnionego strategicznego przeglądu w dziedzinie energetyki, który będzie służył jako podstawa nowego planu działań dotyczący energetyki na rok 2010 i lata późniejsze; plan ten ma zostać przyjęty przez Radę Europejską na wiosennym posiedzeniu w 2010 roku.

Stosunki międzynarodowe

40. Rada Europejska potwierdza strategiczne znaczenie szczytu UE–Afryka, który ma się odbyć w drugiej połowie 2007 roku. Wyraża wdzięczność przyszłej prezydencji portugalskiej za gotowość do zorganizowania tego szczytu w Lizbonie w grudniu 2007 r.

41. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła osiągnięcie 8 lutego w Mekce porozumienia w sprawie utworzenia palestyńskiego rządu jedności narodowej. Wyraża swoje uznanie dla roli przywódców Arabii Saudyjskiej i świata arabskiego w doprowadzeniu do pojednania palestyńskiego. UE jest gotowa współpracować z legalnym rządem palestyńskim, który przyjął sposób działania odzwierciedlający zasady kwartetu. Zachęca kwartet do dalszego aktywnego uczestnictwa w bliskowschodnim procesie pokojowym.

42. Rada Europejska przypomina swoją stanowczą wolę wspierania suwerenności, integralności terytorialnej oraz niezależności Libanu. Ponawia swoje wezwanie do pełnego i szybkiego wprowadzenia w życie rezolucji nr 1701 oraz innych stosownych

rezolucji Rady Bezpieczeństwa. Potwierdza swoje zaangażowanie w utworzenie specjalnego trybunału ds. Libanu, zgodnie z rezolucją nr 1664 Rady Bezpieczeństwa, i wzywa wszystkich członków społeczności międzynarodowej do udzielenia poparcia. Wyraża uznanie dla wszystkich konstruktywnych międzynarodowych działań mediacyjnych, w szczególności dla działań prowadzonych przez Sekretariat Generalny Ligi Arabskiej oraz przez Arabię Saudyjską, zmierzających do rozwiązania obecnego kryzysu politycznego w tym kraju. Podkreśla konieczność spełnienia zobowiązań podjętych na międzynarodowej konferencji w Paryżu.

PLAN DZIAŁAŃ RADY EUROPEJSKIEJ (2007–2009)

EUROPEJSKA POLITYKA ENERGETYCZNA (EPE)

Plan działań obejmuje następujące działania priorytetowe, z których część może przyczynić się do osiągnięcia więcej niż jednego z trzech celów EPE. Nowe środki powinny uwzględniać zasady lepszych uregulowań prawnych, szczególnie w kwestii oceny skutków regulacji.

I. Wewnętrzny rynek gazu i energii elektrycznej

1. Przyjmując do wiadomości sprawozdanie Komisji dotyczące rynku wewnętrznego oraz sprawozdanie końcowe po badaniu sektorowym rynków gazu i energii elektrycznej, które obliczone były na zaostrzenie konkurencji, zapewnienie skutecznej regulacji i przyciąganie inwestycji w interesie konsumentów, Rada Europejska:

- potwierdza ponownie, że aby ten cel mógł zostać osiągnięty, pierwszym krokiem – do którego Rada się zobowiązała – jest zapewnienie terminowego i pełnego wprowadzenia w życie ducha i litery istniejącego prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego związanego z otwarciem rynków gazu i energii elektrycznej, ponieważ nie osiągnięto jeszcze prawdziwie konkurencyjnego, wzajemnie połączonego i jednolitego wewnętrznego rynku energii obejmującego całą Europę, który przyniesie znaczne korzyści zarówno konkurencyjności, jak i konsumentom w UE, a także zwiększy bezpieczeństwo dostaw;
- przyjmuje do wiadomości istnienie interakcji między decyzjami inwestycyjnymi a rozwojem ram regulacyjnych, w związku z czym jest zdania, że przyszłe środki mające wpływ na rynek wewnętrzny muszą być projektowane i realizowane w taki sposób, by stanowiły pozytywne ramy dla potrzebnych inwestycji;
- uwzględniając cechy charakterystyczne sektorów gazu i energii elektrycznej oraz rynków krajowych i regionalnych, zgadza się, że istnieje potrzeba:
 - skutecznego oddzielenia działań związanych z dostawą i produkcją energii od eksploatacji sieci (rozdzielenie), na podstawie niezależnie prowadzonych i odpowiednio uregulowanych systemów eksploatacji sieci, które zagwarantują równy i otwarty dostęp do infrastruktury transportowej oraz niezależność podejmowania decyzji w sprawie inwestycji w infrastrukturę;
 - dalszej harmonizacji uprawnień i zwiększania niezależności krajowych regulatorów energetyki;

- ustanowienia niezależnego mechanizmu umożliwiającego regulatorom krajowym współpracę i podejmowanie decyzji w istotnych kwestiach o charakterze transgranicznym;
- utworzenia nowego wspólnotowego mechanizmu umożliwiającego operatorom systemów przesyłowych lepszą koordynację eksploatacji sieci i bezpieczeństwo sieci na podstawie obecnych praktyk współpracy;
- bardziej sprawnego i zintegrowanego systemu transgranicznego handlu energią elektryczną i transgranicznej eksploatacji sieci, w tym również wypracowania norm technicznych;
- zwiększenia konkurencyjności i bezpieczeństwa dostaw przez ułatwienie włączenia nowych elektrowni do sieci energetycznej we wszystkich państwach członkowskich, w szczególności przez stwarzanie zachęt dla nowych uczestników rynku;
- właściwych sygnałów inwestycyjnych, przyczyniających się do sprawnej i bezpieczniejszej eksploatacji sieci przesyłowych;
- większej przejrzystości działania rynków energii;
- lepszej ochrony konsumentów, np. przez opracowanie karty klienta energetyki.

Ponadto Rada Europejska wzywa Komisję do:

- przygotowania – jeszcze przed czerwcowym posiedzeniem Rady (ds. Energii)
 - dodatkowych uściśleń związanych z przewidywanymi głównymi środkami oraz ich oddziaływaniem;
- opracowania wraz z państwami członkowskimi średnio- i długoterminowych prognoz podaży i popytu na gaz i energię elektryczną oraz do określenia dodatkowych inwestycji wymaganych w celu zaspokojenia potrzeb strategicznych UE;
- oceny oddziaływania na rynek wewnętrzny pionowo zintegrowanych przedsiębiorstw energetycznych z państw trzecich oraz sposobu realizacji zasady wzajemności;
- oceny dostępu do magazynowania gazu w UE.

Rada Europejska wzywa Komisję do przedstawienia stosownych wniosków, w tym w miarę możliwości przez rozwój obowiązującego prawodawstwa.

2. Potwierdzając ponownie potrzebę poprawy regionalnej wymiany transgranicznej i przyspieszenia rozwoju – współpracy regionalnej w zakresie energetyki, a jednocześnie odpowiadając na wyzwania związane z peryferyjnymi rynkami energii i ułatwiając integrację regionalnych rynków energii z rynkiem wewnętrznym UE oraz dalszy rozwój tego rynku, w szczególności za pomocą utworzenia wzajemnych połączeń, z uwzględnieniem integracji energii ze źródeł odnawialnych na lądzie i na morzu, Rada Europejska:

- z zadowoleniem przyjmuje, jako pierwszy krok w tym kierunku, zasygnalizowany przez Komisję zamiar wyznaczenia w koniecznych przypadkach, zgodnie z art. 10 decyzji 1364/2006/WE, koordynatorów europejskich w celu przyspieszenia realizacji najważniejszych projektów priorytetowych leżących w interesie Europy¹. Za-

¹ Projekty priorytetowe leżące w interesie Europy wymienione są w decyzji 1364/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady. W odniesieniu do koordynatorów i bez uszczerbku dla dalszych nominacji Rada odnotowuje, że Komisja przewiduje w swoim komunikacie następujące projekty: połączenie energetyczne między Niemcami, Polską i Litwą; łącza do elektrowni wiatrowych na morzu w Europie Północnej; połączenia elektroenergetyczne między Francją a Hiszpanią; oraz gazociąg Nabucco, dostarczający gaz z regionu Morza Kaspijskiego do Europy Środkowej.

uważa jednak, że potrzebne są nowe projekty w celu osiągnięcia odpowiednich wzajemnych połączeń, w szczególności w odniesieniu do odizolowanych rynków energii, i prosi państwa członkowskie, których to dotyczy, o osiągnięcie do roku 2010 co najmniej 10% zdolności w zakresie wzajemnych połączeń energii elektrycznej i gazu. W tym celu zainteresowane państwa członkowskie powinny wzmocnić współpracę dwustronną, na przykład przez opracowanie stosownych wytycznych;

- wzywa Komisję do przedstawiania wniosków zmierzających do usprawnienia procedur zatwierdzania.

II. Bezpieczeństwo dostaw

3. Aby przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa dostaw w duchu solidarności między państwami członkowskimi, w szczególności na wypadek kryzysu dostaw energii, Rada Europejska:

- podkreśla potrzebę zwiększania bezpieczeństwa dostaw dla UE jako całości oraz dla każdego państwa członkowskiego, przez:
 - skuteczną dywersyfikację źródeł energii i dróg dostaw, co również przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności wewnętrznego rynku energii;
 - opracowanie bardziej skutecznych mechanizmów reakcji w sytuacjach kryzysowych na zasadzie współpracy, w szczególności z wykorzystaniem istniejących mechanizmów, przy uwzględnieniu szerokiego zakresu możliwości po uważnej ocenie dostępnych środków, z uwzględnieniem podstawowych zadań państw członkowskich w zakresie zaspokajania popytu krajowego, z jednoczesnym właściwym wykorzystaniem możliwości ostrzegania zapewnianej przez sieć korespondentów ds. bezpieczeństwa energetycznego;
 - poprawę przejrzystości danych dotyczących ropy naftowej i przeprowadzenie przeglądu infrastruktury dostaw ropy w UE i mechanizmów tworzenia rezerw ropy, uzupełniających w stosunku do mechanizmu kryzysowego IEA, w szczególności w odniesieniu do dostępności w przypadku kryzysu;
 - szczegółową analizę dostępności i kosztów obiektów przeznaczonych do magazynowania gazu w UE;
 - ocenę wpływu obecnego i potencjalnego importu energii oraz stanu odnośnych sieci na bezpieczeństwo dostaw w każdym państwie członkowskim;
 - zorganizowanie obserwatorium energii w ramach Komisji.

III. Międzynarodowa polityka energetyczna

4. Opracowywanie wspólnego podejścia do zewnętrznej polityki energetycznej musi zostać przyspieszone i musi obejmować dialogi i partnerstwa w relacjach państw konsumentów z państwami producentami, między państwami konsumentami oraz państw konsumentów z państwami tranzytowymi, w tym także za pośrednictwem organizacji takich jak OPEC. W tym celu Rada Europejska podkreśla poniższe elementy jako zasadnicze dla dalszego opracowywania wspólnego stanowiska UE popierającego wymienione trzy cele polityki energetycznej:

- negocjowanie i finalizacja porozumienia z Rosją, które ma obowiązywać po układzie o partnerstwie i współpracy oraz dotyczyć w szczególności zagadnień z zakresu energetyki¹;
- zacieśnienie stosunków UE z Azją Środkową, regionami Morza Kaspijskiego i Morza Czarnego, z myślą o dalszej dywersyfikacji źródeł i dróg;
- zacieśnianie partnerstwa i współpracy na podstawie dwustronnych dialogów w sprawie energii z USA oraz Chinami, Indiami, Brazylią i innymi wschodzącymi gospodarkami, z położeniem nacisku na zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych, racjonalne wykorzystanie energii, energię ze źródeł odnawialnych i technologie niskoemisyjne, w szczególności wychwytywanie dwutlenku węgla i jego sekwestrację;
- zapewnienie wprowadzenia w życie Traktatu o Wspólnocie Energetycznej z myślą o jego dalszym rozwijaniu i ewentualnym rozszerzeniu na Norwegię, Turcję, Ukrainę i Mołdawię;
- pełne wykorzystywanie instrumentów dostępnych w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa;
- zacieśnienie stosunków w dziedzinie energii z Algierią, Egiptem i innymi państwami producentami w regionie Maszreku i Maghrebu²;
- rozwijanie specjalnego dialogu dotyczącego energii z krajami afrykańskimi i wykorzystywanie instrumentów wspólnotowych do zwiększania w szczególności roli zdecentralizowanej produkcji energii ze źródeł odnawialnych oraz ogólnej dostępności i stabilności energii w tym regionie, jak również infrastruktury energetycznej będącej obiektem wspólnego zainteresowania;
- promowanie dostępu do energii w kontekście Komisji do spraw Zrównoważonego Rozwoju ONZ.

IV. Racjonalne wykorzystanie energii i energia ze źródeł odnawialnych

5. Rada Europejska zdaje sobie sprawę z rosnącego zapotrzebowania na energię i ze wzrostu cen energii, a także z korzyści, jakie mogłoby przynieść zdecydowane i wcześnie wspólne działanie międzynarodowe w sprawie zmian klimatu; jest przekonana, że znaczący rozwój w zakresie racjonalnego wykorzystania energii i energii ze źródeł odnawialnych zwiększy bezpieczeństwo energetyczne, zdławi prognozowany wzrost cen energii i zmniejszy emisje gazów cieplarnianych zgodnie z ambicjami UE na okres po roku 2012; i podkreśla, że cel dotyczący oszczędności energii i cele w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i biopaliw, o których mowa poniżej, powinny być osiągnięte z myślą o uczciwym i sprawiedliwym dzieleniu wysiłków i korzyści między wszystkie państwa członkowskie, z uwzględnieniem zróżnicowania warunków krajowych, sytuacji wyjściowych i potencjałów.

6. W tym świetle Rada Europejska:

¹ Niniejsze sformułowanie nie stanowi uszczerbku dla trwających obecnie dyskusji dotyczących mandatu negocjacyjnego na potrzeby porozumienia, które ma obowiązywać po układzie o partnerstwie i współpracy.

² Uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 22 stycznia 2007 r. (dok. 5463/07).

- podkreśla potrzebę bardziej racjonalnego wykorzystywania energii w UE, tak by osiągnąć unijny cel zmniejszenia zużycia energii o 20% w porównaniu z prognozami na rok 2020, zgodnie z szacunkami zawartymi w opublikowanej przez Komisję Zielonej księdze w sprawie racjonalizacji zużycia energii, i do odpowiedniego wykorzystania w tym celu krajowych planów działania na rzecz racjonalnego wykorzystania energii;
- wzywa do dokładnego i szybkiego wprowadzenia w życie pięciu głównych ambitnych priorytetów, podkreślonych w konkluzjach Rady z dnia 23 listopada 2006 r.¹, dotyczących przedstawionego przez Komisję planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii, odnośnie do racjonalnie wykorzystującego energię transportu, dynamicznych minimalnych wymagań w zakresie racjonalnego wykorzystania energii przez urządzenia zużywające energię, zachowania polegającego na racjonalnym wykorzystaniu i na oszczędzaniu energii przez jej użytkowników, technologii i innowacji energetycznych oraz oszczędności energii w budynkach;
- wzywa Komisję do szybkiego przedłożenia wniosków umożliwiających przyjęcie do 2008 r. ostrzejszych wymogów dotyczących racjonalnego wykorzystania energii w odniesieniu do oświetlenia biur i ulic oraz do 2009 r. w odniesieniu do żarówek i innych form oświetlenia w gospodarstwach domowych;
- z zadowoleniem przyjmuje zasygnalizowany przez Komisję zamiar przedstawienia w 2007 r. wniosku dotyczącego nowej umowy międzynarodowej w sprawie racjonalnego wykorzystania energii w celu wypracowania wspólnych globalnych działań na rzecz promowania racjonalnego wykorzystania energii, pamiętając, że umowa taka powinna być uzupełnieniem unijnej polityki w zakresie racjonalnego wykorzystania energii;
- popiera wykorzystywanie międzynarodowych negocjacji jako okazji do zachęcania innych do stosowania zrównoważonych metod produkcji i do promowania międzynarodowego handlu towarami i usługami związanymi z ochroną środowiska i racjonalnym wykorzystaniem energii;
- wzywa do wczesnego przeglądu wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do ochrony środowiska naturalnego i innych odpowiednich instrumentów wspólnotowych mogących stwarzać zachęty, aby uczynić je bardziej przydatnymi we wspieraniu realizacji celów wspólnotowych w zakresie energii i zmian klimatu.

7. Rada Europejska ponownie potwierdza długofalowe zaangażowanie Wspólnoty w rozwój produkcji energii ze źródeł odnawialnych w całej UE po roku 2010; podkreśla, że wszystkie rodzaje energii ze źródeł odnawialnych – jeżeli są wykorzystywane w sposób opłacalny – przyczyniają się jednocześnie do bezpieczeństwa dostaw, konkurencyjności i trwałości; i jest przekonana, że ogromne znaczenie ma wysłanie jednoznacznego sygnału całemu sektorowi przemysłu, inwestorom, innowatorom i badaczom. Z powyższych powodów, uwzględniając różne indywidualne okoliczności, sytuacje wyjściowe i potencjały, Rada przyjmuje następujące cele:

- wiążący cel, jakim jest udział energii ze źródeł odnawialnych wynoszący 20% całkowitego zużycia energii w UE do roku 2020;

¹ 15210/06.

- doprowadzenie w sposób opłacalny do osiągnięcia przez wszystkie państwa członkowskie do roku 2020 wiążącego celu minimalnego w postaci 10% udziału biopaliw w ogólnym zużyciu benzyny i oleju napędowego w transporcie na terytorium UE. Wiążący charakter tego celu jest właściwy pod warunkiem, że zapewniona będzie trwałość produkcji, biopaliwa drugiej generacji staną się dostępne na rynku i że dyrektywa w sprawie jakości paliw zostanie odpowiednio zmieniona, aby zezwolić na właściwe poziomy mieszania.

Z ogólnego celu w zakresie energii ze źródeł odnawialnych należy wywieść zróżnicowane ogólne cele krajowe przy pełnym zaangażowaniu państw członkowskich, z należyтым uwzględnieniem sprawiedliwego i wystarczającego rozdziału zobowiązań dostosowanego do zróżnicowanych sytuacji wyjściowych i potencjałów poszczególnych krajów, w tym obecnego poziomu wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i struktury wykorzystania paliw w energetyce (zob. pkt 10 i 11), pozostawiając państwom członkowskim – pod warunkiem osiągnięcia minimalnego poziomu docelowego dla biopaliw w każdym państwie członkowskim – możliwość ustalenia krajowych celów dla każdego konkretnego sektora energii ze źródeł odnawialnych (energia elektryczna, ogrzewanie i chłodzenie, biopaliwa).

Aby osiągnąć te cele Rada Europejska:

- apeluje o ogólne spójne ramy dla energii ze źródeł odnawialnych, które można by utworzyć na podstawie wniosku Komisji z 2007 r. dotyczącego nowej kompleksowej dyrektywy w sprawie wykorzystywania wszystkich zasobów energii ze źródeł odnawialnych. Wniosek ten powinien być zgodny z pozostałym prawodawstwem wspólnotowym i mógłby zawierać przepisy dotyczące:
 - ogólnych celów krajowych w państwach członkowskich;
 - krajowych planów działań zawierających cele sektorowe i środki służące ich osiągnięciu; oraz
 - kryteria i przepisy zapewniające trwałą produkcję i wykorzystywanie bioenergii oraz eliminujące konflikty między różnymi sposobami wykorzystywania biomasy;
- apeluje o dokładne i szybkie wprowadzenie w życie środków, na które położono nacisk w konkluzjach Rady z czerwca 2006 r.¹ w sprawie przygotowanego przez Komisję planu działania w sprawie biomasy, w szczególności w odniesieniu do projektów pokazowych biopaliw drugiej generacji;
- wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości w zakresie uzyskania w ramach całej UE transgranicznych synergii i wzajemnych połączeń, tak by osiągnąć ogólny cel w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, co umożliwi jednocześnie odniesienie się do sytuacji krajów i regionów w dużym stopniu odizolowanych od rynku energii UE;
- wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi nad rozwojem energii ze źródeł odnawialnych, na przykład przez rozszerzenie forum ds. energii ze źródeł odnawialnych oraz propagowanie wymiany najlepszych wzorców.

8. Rada Europejska podkreśla, że handel uprawnieniami do emisji musi odgrywać główną rolę w realizacji długofalowych celów UE związanych ze zmniejszeniem emisji gazów cieplarnianych, i podkreśla znaczenie dokonywanego przez Komisję przeglądu

¹ Dok. 9669/06.

systemu UE handlu uprawnieniami do emisji w usprawnianiu tego systemu, by stanowił on opłacalny instrument rynkowy powodujący zmniejszenie emisji przy minimalnym koszcie – w tym również w energochłonnych branżach gospodarki – i wnoszący istotny wkład do osiągnięcia przez UE jej celów ogólnych.

V. Technologie energetyczne

9. Uznając potrzebę intensyfikacji badań w zakresie energii, w szczególności przyspieszenia wzrostu konkurencyjności energii wytwarzanych w sposób zrównoważony – zwłaszcza ze źródeł odnawialnych – i technologii o niskiej emisji dwutlenku węgla oraz dalszego rozwoju technologii umożliwiających racjonalne wykorzystywanie energii, Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zasygnalizowany przez Komisję zamiar przygotowania w roku 2007 europejskiego strategicznego planu technologii w dziedzinie energetyki i przedłożenia go do rozważenia najpóźniej na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej w roku 2008.

10. Świadoma olbrzymich potencjalnych korzyści globalnych wynikających ze zrównoważonego wykorzystywania paliw kopalnych, Rada Europejska:

- podkreśla znaczenie istotnych udoskonaleń sprawności wytwarzania energii i czystych technologii paliw kopalnych;
- wzywa państwa członkowskie i Komisję do działań na rzecz intensyfikacji badań i rozwoju oraz opracowania niezbędnych ram technicznych, gospodarczych i regulacyjnych, by – o ile to możliwe jeszcze przed rokiem 2020 – wprowadzić w nowych elektrowniach na paliwa kopalne bezpieczne z punktu widzenia środowiska naturalnego wychwytywanie dwutlenku węgla i jego sekwestrację;
- z zadowoleniem przyjmuje zasygnalizowany przez Komisję zamiar utworzenia mechanizmu zachęt do budowy i eksploatacji przed rokiem 2015 nawet 12 elektrowni pokazowych, wykorzystujących w komercyjnej produkcji energii zrównoważone technologie paliw kopalnych.

11. Przypominając, że europejska polityka energetyczna będzie w pełni szanowała wybór państw członkowskich w zakresie struktury wykorzystania paliw w energetyce, Rada Europejska:

- odnotowuje przedstawioną przez Komisję ocenę dotyczącą roli energii jądrowej w złagodzeniu rosnących obaw związanych z bezpieczeństwem dostaw energii i zmniejszaniem emisji dwutlenku węgla, dbając jednocześnie, by bezpieczeństwo i ochrona w zakresie energii jądrowej miały decydujące znaczenie w procesie podejmowania decyzji;
- potwierdza, że każde państwo członkowskie ma prawo decydować, czy będzie wykorzystywało energię jądrową, i podkreśla, że powyższy wybór musi być dokonywany przy jednoczesnej ciągłej poprawie bezpieczeństwa jądrowego i gospodarowania odpadami promieniotwórczymi; w tym celu Rada Europejska:
 - wspiera badania i rozwój w zakresie gospodarowania odpadami, zwłaszcza przeprowadzane w ramach siódmego ramowego programu badań;
 - przewiduje utworzenie grupy wysokiego szczebla ds. bezpieczeństwa jądrowego i gospodarowania odpadami;
- proponuje przeprowadzenie przez wszystkie zainteresowane podmioty szeroko zakrojonej dyskusji dotyczącej możliwości i zagrożeń związanych z energią jądrową.